

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove

Nr. 09(230), 16 septembrie 2010

Nașterea Maicii Domnului - Sfânta Maria Mică

Nașterea Maicii Domnului este prima mare sărbătoare din cursul anului bisericesc care a început la 1 septembrie. Ea este prăznuită pe data de 8/21 septembrie. Sfânta Scriptura nu ne relatează acest eveniment, ci numai pe Tradiția Bisericii, dar pentru acesta, ea nu este mai puțin îndreptățită. Astfel, din Tradiție știm că părinții Maicii Domnului erau Dreptii Ioachim și Ana; tot din Tradiție știm că erau sterpi și că erau în vârstă. În sfârșit, din Tradiție, de asemenea, aflăm că ei doreau totuși, aprig, un copil și că Maica Domnului a fost rodul rugăciunilor, lacrimilor și frângerilor inimii părinților ei, un rod al îndurării lui Dumnezeu, un copil dorit, cerut și dobândit prin rugăciune. Un copil cu o chemare dumnezeiască pe umeri: chemarea de a fi mama care a dat trup de om lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Praznicul liturgic al Nașterii Maicii Domnului

Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului există și la coptii egipteni și la iacobii sirieni separați de Biserica Ortodoxă după Sinodul al patrulea ecumenic. Având în vedere că aceștia n-au împrumutat mai nimic de la ortodocși după despărțirea lor de Biserica Ecumenică, înseamnă că sărbătoarea respectivă era deja în uz și la ei înainte de aceasta despărțire. Deci, începutul ei trebuie pus între Sinodul III ecumenic (431) și Sinodul IV ecumenic (451).

În Apus, sărbătoarea este adoptată în timpul papei Serghie I (687-701). În sec. al VI-lea, Sf. Roman Melodul a compus Condacul și Icosul acestui praznic, iar în sec. al VIII-lea, Sf. Ioan Damaschin a alcătuit Canonul ce se cântă la slujba Utreniei. Data de 8/21 septembrie aleasă pentru prăznuire reprezintă ziua sfințirii unei biserici dedicate Fecioarei Maria, construită la Ierusalim de către împărăteasa Eudoxia la începutul sec. al V-lea.

Maica Domnului în Calendarul popular

Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului marchează hotarul astronomic dintre vară și toamnă. Bătrânii spun că în această zi rândunelele pleacă spre zonele calde, insectele încep să se ascundă în pământ, iar frigul își face simțită prezența. De aici și spusa: "O trecut Sântamarie, leapadă și pălărie!" Este vremea în care se desfășoară diferite târguri și iarmaroace. Din această zi se încep unele activități practice specifice: culegerea unor fructe și plante medicinale, bătutul nucilor, recoltarea ogoarelor, culesul viilor, semănatul cerealelor de toamnă.

Înălțarea Sfintei Cruci

Cea mai veche și mai importantă dintre sărbătorile ortodoxe închinată cinstirii Sfintei Cruci este Înălțarea Sfintei Cruci, la 14/27 septembrie, numărându-se între praznicele împărătești. În această zi sărbătorim, de fapt, amintirea a două evenimente deosebite din istoria lemnului Sfintei Cruci, și anume:

1. aflarea Crucii pe care a fost răstignit Mântuitorul și înălțarea ei solemnă în văzul poporului, de către episcopul Macarie al Ierusalimului, în ziua de 14/27 septembrie din anul 335;
2. aducerea sau întoarcerea Sfintei Cruci de la perșii păgâni, la anul 629, pe timpul împăratului bizantin Heraclius, care a depus-o cu mare cinste în biserica Sfântului Mormânt (a Sfintei Cruci) din Ierusalim, după ce patriarhul Zaharia a înălțat-o în văzul credincioșilor, la 14/27 septembrie 630.

(continuare în pag. 4)

1 / 14

septembrie
începutul
anului nou
bisericesc

Data de 1 septembrie marchează în Biserica Ortodoxă începutul noului an bisericesc. Anul bisericesc începe la 1 septembrie și se încheie la 31 august.

Biserica prăznuiește această zi de 1 septembrie ca începutul anului bisericesc pentru următoarele motive: mai întâi, pentru că, după o veche tradiție, la această dată Dumnezeu a început crearea lumii; în al doilea rând, pentru că luna septembrie se consideră început al anului nou bisericesc și de aceea Biserica, mulțumind lui Dumnezeu pentru roadele de peste an, se roagă ca și noul an să fie roditor; iar în al treilea rând, pentru că în această zi a intrat Mântuitorul Iisus Hristos în sinagoga iudeilor și dându-I-se cartea proorocului Isaia, deschizând-o, era scris: „Duhul Domnului peste Mine, pentru care M-a uns să binevestesc... și să propovăduiesc anul Domnului cel bine primit” (Isaia 61, 1-2).

Anul reprezintă o treaptă pe scara vieții. A o parcurge înseamnă o permanentă depășire. Pentru a fi cu adevărat „nou” trebuie o înnoire spirituală. Nu mă înnoiesc cu adevărat dacă îmbrac o haină nouă, dar mă înnoiesc dacă mă schimb în interiorul meu, dacă din mândru devin smerit, din rău – bun, din zgârcit darnic și așa mai departe. Spre aceasta ne îndeamnă anul bisericesc.

Cor. CO

Biserica este instituția în care populația Republicii Moldova are cea mai mare încredere

Între toate instituțiile non-guvernamentale din Moldova, Biserica se bucură de încrederea cea mai largă a publicului (80,2%), în timp ce mass-media măsoară un nivel de încredere puțin peste jumătate.

Armata este instituția publică cu nivelul cel mai înalt de încredere, conform concluziilor unui recent sondaj realizat de Institutul de Marketing și Sondaje IMAS-INC. Armata prezintă un nivel de

încredere garantat de 62,8% dintre respondenți, Primăria Chișinăului de 53,6%, Guvernul de 39%, Parlamentul de 36,7%, și Președintele de 32,1%, a declarat institutul. Încrederea publică în poliție este de 30,9%. Încrederea în sindicate este de 21,3%, în partidele politice de 24,9% și în organizațiile neguvernamentale de 25,1%. 2.012 de respondenți au luat parte la acest sondaj realizat în perioada 26 iulie - 12 august 2010.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2011

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

12 Septembrie

Întâistătorul Bisericii Ortodoxe din Moldova a liturghisit la Catedrala episcopală din or. Tiraspol, cu prilejul împlinirii a 15 ani de la fondarea eparhiei de Tiraspol și Dubăsari.

10 Septembrie

ÎPS Vladimir a avut o întrevedere cu un grup de ierarhi ai Bisericii Elene.

4 Septembrie

Mitropolitul Vladimir a luat parte la manifestările cu prilejul împlinirii a douăzeci de ani de hirotonie în treaptă arhierescă, Înalt Prea Sfințitul Vichentie, Arhiepiscop de Ekaterinburg și Verhotur.

29 August

Înalt Prea Sfințitul Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove, a efectuat o vizită de lucru în Blagocinia Orhei, vizitând Catedrala "Sf. Nicolae" din oraș.

29 August

Mitropolitul Vladimir a slujit la catedrala Mitropolitană din Chișinău

28 August

De Adormirea Maicii Domnului, ÎPS Vladimir a liturghisit la biserica din satul Corjova, r. Dubăsari.

21 August

ÎPS Vladimir a coliturghisit alături de Patriarhul Kiril în ziua pomenirii Preacuvioșilor Zosima, Savatie și Gherman de Solovețk.

19 August

În ziua prăznuirii Schimbării la Față a Domnului, ÎPS Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

18 August

Cu ocazia zilei de naștere a ÎPS Vladimir a primit felicitări din partea clericilor și mirenilor din cadrul Mitropoliei Chișinăului și a Moldovei.

15 August

Întâistătorul Bisericii Ortodoxe din Moldova a săvârșit Sfânta Liturghie la Catedrala Mitropolitană. În aceeași zi, ÎPS Mitropolit Vladimir a sfințit și antimisele.

sursa: www.mitropolia.md

DECORAȚII BISERICEȘTI

12 Septembrie

PS Sava, episcop de Tiraspol și Dubăsari a fost decorat cu ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”.

4 Septembrie

La împlinirea a douăzeci de ani de hirotonie în treaptă arhierescă, Înalt Prea Sfințitul Vichentie, Arhiepiscop de Ekaterinburg și Verhotur, s-a învrednicit de cea mai înaltă distincție a Mitropoliei Moldovei - Ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. I.

30 August

Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Iustinian, ierarhul ce păstorește parohiile Bisericii Ortodoxe Ruse în SUA, fost arhieru al Eparhiei de Tiraspol și Dubăsari, s-a învrednicit de cea mai înaltă distincție a Mitropoliei Moldovei - Ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. I.

28 August

Clericii de la biserica din satul Corjova, r-nul Dubăsar, s-au învrednicit de înalte distincții bisericesti: Prot. Oleg Cernat, parohul bisericii - dreptul de a purta Mitra, iar Pr. Gheorghe Ipati, cleric la aceeași biserică - avansat în treapta de Protoiereu.

AU FOST HIROTONIȚI

29 August

În timpul slujbei de la Catedrala Mitropolitană a fost hirotonit în treapta de diacon Antonie Chiriac, absolvent al Academiei Teologice din Chișinău.

28 August

În cadrul slujbei la biserica din satul Corjova, r. Dubăsari, Ciprian Covalciuc a fost hirotonit în treapta de diacon.

UN GRUP DE ARHIEREI AI BISERICII ORTODOXE ELENE ÎN VIZITĂ LA MITROPOLIA CHIȘINĂULUI ȘI A ÎNTREGII MOLDOVE

Ierarhii greci în vizită la Palatul Mitropolitan din Chișinău

10 Septembrie 2010

Cu prilejul aniversării a celor 15 ani din ziua hirotoniei în treapta de episcop a Prea Sfințitului Sava de Tiraspol și Dubăsari, un grup de Arhieri ai Bisericii Ortodoxe Elene au efectuat o vizită în cadrul Mitropoliei Chișinăului și a Întregii Moldove. Frumosul eveniment coincide cu anul aniversar - 15 ani de la înființarea Eparhiei de Tiraspol și Dubăsari.

Oaspeții din Grecia au făcut cunoștință cu activitatea Eparhiei după care la invitația Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Vladimir au vizitat Palatul Mitropolitan.

În cadrul discuțiilor purtate cu Arhieriei eleni, Vlădica Vladimir le-a descris cele mai importante momente din istoria și activitatea Mitropoliei Moldovei, purtându-se un constructiv dialog în domeniul unei colaborări spre binele și mărirea celor două Biserici. La rândul lor, oaspeții i-au mulțumit Întâistătorului pentru primirea călduroasă delcarându-se impresionati de credința poporului nostru și de frumusețea sfintelor lăcașe.

Pe parcursul aflării în Chișinău, oaspeții au vizitat mai multe biserici din capitală, unde au fost primiți cu cea mai curată dragoste creștinească, făcând cunoștință îndeaproape cu specificul sfintelor lăcașe de la noi.

sursa: www.mitropolia.md

ORARUL

Dărilor de seamă pe Trimestrul III a. 2010
Pentru protopopiatele care sunt în jurisdicția
directă-canonice și administrativă a ÎPS Vladimir,
Mitropolitul Chișinăului și Moldovei
(Eparhia de Centru)

28.09.2010 r. Orhei, r. Rezina, r. Șoldănești, r. Telenești, r. Strășeni, r. Ialoveni
29.09.2010 r. Ungheni, r. Călărași, r. Nisporeni, r. Soroca, r. Criuleni, r. Dubăsari; m. Chișinău
01.10.2010 r. Florești, r. Drochia, r. Ștefan-Vodă, r. Căușeni, r. Rîșcani, r. Anenii Noi.
Dările de seamă se primesc de la 09:30 până la 15:00

Comisia de primire a Dărilor de seamă

PASTORALĂ la început de an universitar

„Înțelepciunea este mai bună decât pietrele prețioase și nici lucrurile cele mai scumpe nu au valoarea ei”

(Pilde VIII, II).

Prea Cucernice părinte Prorector, onorați profesori, iubiți elevi și studenți, se cuvine, întâi de toate, să-I mulțumim Domnului că ne-a prilejuit această bucurie de a fi împreună, elevi, studenți, profesori și părinți, la un nou început de an școlar. Ne rugăm ca Dumnezeu să binecuvânteze acest început de drum pe cărările științei și ale înțelepciunii. Suntem cu toții adânc emoționați. Emoția izvorăște din bucuria momentului reîntâlnirii, dar este sporit și harul sfânt pogorât în sufletele noastre prin slujba ce s-a săvârșit. Acestei slujbe îi adăugăm un foarte scurt cuvânt, în care vom încerca să evocăm câteva lucruri legate de educație, văzute din punct de vedere creștin.

Iubiții noștri,

Să ne amintim, mai întâi, că noțiunea a educa provine dintr-un verb latin, educo, care înseamnă, originar, „a scoate din...”, „a ridica...”, în procesul învățământului înțelegând prin aceasta a-l scoate pe copil din starea ignoranței și a-l călăuzi pe cărările științei și ale bunelor purtări.

Amintim, totodată, că scopul creștin al educației este formarea caracterului religios-moral. Pentru împlinirea acestui scop este nevoie, desigur, de osteneală pe măsură. Nici o jertfă, ofrandă, sau osteneală nu va rămâne, însă, fără rod.

Biblia, Cartea noastră de căpătâi, ne invită să râvnim dobândirea înțelepciunii, căci înțelepciunea, spune Sfânta Scriptură, este mai bună decât pietrele prețioase (Pilde VIII, II). De aceea, la slujba care s-a făcut mai înainte ați auzit, la un moment dat: „Ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru, ca să caute cu milostivire asupra școlărilor acestora, să le trimită în inimi, minte și grai, duhul înțelepciunii, al științei, al evlaviei și al fricii Sale...”. Știm, apoi, că Mântuitorul Iisus Hristos S-a arătat în lume, nu numai ca Arhiereu și împărat, ci și ca învățător. Pildele și sfaturile Lui sunt de o frumusețe fără de egal, pe care voi, dragi tineri, le cunoașteți.

Urmând acestor sfaturi, părinții Bisericii drept-măritoare au evidențiat la rândul lor importanța capitală a studiului: „Îndeletnicește-ți mintea cu învățătura, ca să nu gândească la lucruri rele...”, spunea Sf. Chiril al Ierusalimului într-una din catehezele sale. Iar Sf. Ioan, patriarh al Constantinopolului, cel numit „Gură de Aur” pentru vorbirea lui frumoasă, a spus că „învățătura cu cât se răspândește mai mult, cu atât face mai puternice sufletele pe care acestea o primesc”. În duhul învățăturilor scripturistice și patristice, marii dascăli ai neamului nostru s-au pronunțat, de la catedră sau prin scris, pentru ridicarea culturală a poporului, ca unică șansă de progres și civilizație.

Iubiți elevi și studenți,

Strădaniile voastre nu vor ținti doar obținerea unor note mari, ca o legitimare a apartenenței voastre la o școală. Noi cu toții învățăm pentru viață, cea de aici și în perspectiva celei viitoare. Să reținem, așadar, iubiții noștri, că scopul suprem al educației este formarea caracterului moral creștin. Să deveniți, adică, oameni de caracter. Cuvântul „caracter”, vine de la grecescul „haractir”, care înseamnă incrustătură, adâncitură sculptată, formă dăltuită..., într-un cuvânt amprenta imprimată în firea omului prin educație.

Să ajute Dumnezeu ca profesorii voștri să vă dăltuiască în suflete cele mai frumoase și sfinte învățături, spre mântuirea voastră și a poporului nostru! Amin.

+VLADIMIR,

Mitropolit al Chișinăului și al Întregii Moldove,
Rector al Academiei de Teologie Ortodoxe din Moldova

La Holohora de Sus, r. Briceni s-a desfășurat concursul clopotarilor autohtoni

16 clopotari au participat luni, 6 septembrie, la un concurs tematic organizat în satul Holohora de Sus, raionul Briceni. La concurs au participat clopotari din întreaga țară. Sătenii din Holohora de Sus au venit cu toții să vadă concurenții.

Cel mai tânăr concurent are doar 13 ani și deja doi ani de experiență, iar cel mai bătrân 96 ani.

Mai puțin obișnuită a fost prezența la concurs a surorii Ecaterina, clopotar la Mănăstirea Frumoasa din Călărași.

În carul competiției au participat clopotari din întreaga țară, de la Episcopiiile din Bălți, din Chișinău, din Ungheni și din raionul Briceni.

La final, Grand Prix-ul în valoare de 200 dolari SUA a fost împărțit la 4 concurenți: clopotarului din Holohora de Sus, celui mai mic clopotar, clopotarului din or. Durești, biserica „Sf. Nicolae” și surorii Ecaterina de la Mănăstirea Frumoasa.

Premiul de 150 dolari SUA a fost înmănat lui Vasile Ghițiu, diaconul și clopotarul Mănăstirii „Sf. M. Mc. Teodor Tiron”, or. Chișinău de către domnul Vladimir Țurcanu, de premiul II (100\$) s-a distins Ion Cozonac, student la Academia Teologică din Chișinău, clopotar și slujitor de altar la biserica „Sf. Haralambie” din capitală, iar premiul III (50\$) i-a revenit lui Maxim Alelicenko, clopotarul bisericii „Sf. Petru și Pavel”, or. Bălți. Dar toți participanții spun că schimbul de experiență a fost mai important decât banii primiți de la un fiu al satului, stabilit acum în Rusia.

Menționăm că premiile bănești au fost asigurate de către domnul Nicolae Crețu originar din Holohora de Sus, stabilit acum împreună cu familia în Rusia.

Publica tv

20 de ani de la hirotonia arhierescă a ÎPS Vichentie (Morari)

În prima jumătate a lunii septembrie au avut loc manifestări dedicate împlinirii a douăzeci de ani de hirotonie în treaptă arhierescă a Înalț Prea Sfințitului Vichentie, Arhiepiscop de Ekaterinburg și Verhotur

Cu această ocazie au fost oficiate servicii divine în principalele biserici din orașul Ekaterinburg.

Vlădica Vichentie s-a născut

în data de 4 octombrie 1953 în satul Sculeni, raionul Ungheni, într-o familie profund credincioasă. În anul 1974 intră la Seminarul Teologic din Moscova, iar în 1981 este tuns în monahism la Lavra Serghiev-Posad, Rusia. Pe parcursul anilor avansează din treapta de ierodiacon până la cea de arhimandrit al mănăstirii. Actualul ierarh de Ekateinburg a fost ridicat în treapta de episcop de Bender de către Patriarhul Rusiei Alexei al II-lea la 2 septembrie 1990. Odată numit episcop de Bender, PS Vichentie contribuie enorm la restabilirea vieții duhovnicești din teritoriu, fapt dovedit prin creșterea parohiilor și numărului slujitorilor altarului, la deschiderea unui seminar teologic și a unei mănăstiri în zonă, care în scurt timp a adunat peste 100 de călugări și frați.

În 1995 PS Vichentie este transferat din Episcopia Benderului pentru a înființa unei eparhii în actuala Republică Tuva, iar în februarie 1999 Vlădica este ridicat în treapta de arhiepiscop. În scurt timp după aceasta, conform deciziei Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, ierarhul este numit în fruntea Eparhiei de Ekaterinburg. Prin strădania Înalț Prea Sfințitului Sale a fost inaugurată catedra de teologie în cadrul Universității de Stat de Inginerie și Pedagogie din Rusia, școala duhovnicească din Ekaterinburg a primit statutul de seminar și a fost înființată o nouă instituție teologică în Verhotur. Totodată ÎPS Vichentie a reușit fondarea postului de televiziune «Soiuz». În cadrul eparhiei mai funcționează un birou de presă și tipografia eparhială.

O nouă vizită a diaconului Andrei Kuraev la Chișinău

În data de 9 septembrie Academia de Teologie Ortodoxă din Chișinău a găzduit conferința unui dintre cei mai cunoscuți reprezentanți ai Ortodoxiei din Rusia contemporană - Protodiaconul Andrei Kuraev. Diaconul este autorul a numeroase cărți, studii, articole, conferințe în care vorbește despre specificul și valoarea inconfundabilă a creștinismului ortodox. De data aceasta Părintele Andrei a vorbit despre misionarism și funcțiile unui misionar ortodox. În viziunea sa, misionarul are 5 funcții de îndeplinit în propovăduirea despre dreapta credință: distrugerea miturilor despre Ortodoxie, explicarea

faptului că Ortodoxia este mai bună decât se crede despre ea, explicarea logicii interioare a mitului ortodox, prezentarea credinței astfel încât să fie acceptată ca o alternativă și, nu în ultimul rând, saturația duhovnicească după orice întâlnire. „Misionarul trebuie să arunce sămânța în suflet. Nu știm când va încolți. Însă datoria noastră este să aruncăm aceea sămânță.” a spus, printre altele, Părintele Andrei. Conferința a continuat cu un dialog deschis între studenții seminarului și academiei și părintele diacon, fiind abordate diverse subiecte. La cerința unuia dintre participanți, invitatul din Rusia a vorbit despre ecumenism ca fiind o

modalitate de conlucrare cu celelalte confesiuni în propovăduirea lui Hristos în țările îndepărtate de dreapta credință, subliniind că mișcarea nu trebuie acceptată în țările majoritar ortodoxe.

„Conferința a fost deosebită, ținând cont și de faptul că diaconul Andrei Kuraev e o persoană destul de pregătită și privește problemele Ortodoxiei într-un mod echilibrat și corect.” a spus Iulian, unul dintre participanți. „De asemenea, părintele diacon este un diplomat foarte bun și vreau să zic că Academia de Teologie de la Chișinău ar avea nevoie de așa conferințe mai des, la fel ca și ceilalți studenți de la alte universități.” - a adăugat studentul.

În încheiere au fost distribuite mai multe titluri de carte semnate de Protodiacon Andrei Kuraev.

Actualmente A. Kuraev este profesor al Institutului Teologic Ortodox „Sfântul Tihon” din Moscova, șeful catedrei de Teologie Fundamentală și Apologetică și colaborator științific principal al Facultății de Filosofie a Universității de Stat din Moscova.

CALENDAR ORTODOX

SEPTEMBRIE
(Brumărel)

Ziua de 12 ore Noaptea de 12 ore

1(14.09) M Cuv. Simeon Stălpnicul (*Începerea anului bisericesc*).

2 (15.09) Mc Sf. Mc. Mamant; Pr. Ioan Postitorul.

3(16.09) J Sf. Mc. Antim, episcopul Nicomidiei; Cuv. Teoctist.

4(17.09) V Sf. Mc. Vavila; Sf. Prooroc Moise.

5 (18.09) S+ Sf. Prooroc Zaharia, tatăl Sf. Ioan Botezătorul; Sf. Mc. Urban și Avdeu.

6 (19.09) D+ **Duminica a 17 după Rusalii. Minunea din Colose a Sf. Arhanghel Mihail.**

7 (20.09) L Sf. Mc. Sozont; Sf. Ap. Evod și Onisifor.

8 (21.09) M **Nașterea Prea Sfintei Fecioarei Maria.**

9 (22.09) Mc Sfinții și Dreptii Ioachim și Ana; Sf. Mc. Severian.

10 (23.09) J Sf. Mc. Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

11 (24.09) V Cuv. Teodora din Alexandria și Eufrosian.

12 (25.09) S Sf. Mc. Avtonom, Macedonie și Teodul.

13 (26.09) D **Duminica înaintea înălțării Sf. Cruci. Sf. Corneliu Sutașul; Cuv. Ioan de la Prislop.**

14 (27.09) L **Înălțarea Sf. Cruci.**

15 (28.09) M Sf. Nichita Romanul; Sf. Ierarh Iosif de la Partos.

16 (29.09) Mc Sf. Mc. Eufimia și Meletina.

17 (30.09) J Sf. Mc. Sofia cu ficele ei: Pistis, Agapi și Elpis.

18 (1.10) V Cuv. Eumenie episcopul Gortinei; Sf. Mc. Ariadna.

19 (2.10) S Sf. Mc. Trofim, Savatie și Dorimedont.

20 (3.10) D **Duminica după Înălțarea Sf. Cruci. Sf. Mc. Eustatie Plachida și soția lui Teopista, cu cei doi fii ai lor.**

21 (4.10) L Sf. Ap. Codrat; Sf. Prooroc Iona.

22 (5.10) M Sf. Mc. Foca, Isac și Martin.

23 (6.10) Mc + **Zămislirea Sf. Prooroc Ioan Botezătorul.**

24 (7.10) J Sf. Mc. Tecla; Cuv. Coprie; Sf. Petru și Iuvenalie.

25 (8.10) V Cuv. Eufrosina și Pafnutie Egipteanul.

26 (9.10) S + **Adormirea Sf. Apostol și Evanghelist Ioan.**

27 (10.10) D **Duminica a 20 după Rusalii. Sf. Mc. Calistrat și Epiharia; Sf. Antim Ivireanu.**

28 (11.10) L Cuv. Hariton mărturisitorul; Sf. Prooroc Varuh.

29 (12.10) M. Cuv. Chiriac Sihastrul; Sf. Mc. Gudelia.

30 (13.10) Mc Sf. Mc. Grigorie Luminătorul; Cuv. Ripsimia.

Înălțarea Sfintei Cruci

(*inceputul în pag. 1*)

După mărturia unei cronici anonime, sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci ar fi luat ființă în anul 335; în acel an, în ziua de 13 septembrie, a avut loc sfințirea celebrei biserici construite de împăratul Constantin cel Mare deasupra mormântului Domnului, iar a doua zi, fiind adunați acolo cu acel prilej mulți episcopi și credincioși, episcopul Macarie al Ierusalimului a arătat, pentru prima dată, de pe amvonul bisericii, sfântul lemn al Crucii Răstignirii, pentru ca să-l vadă și să-l venereze toți cei de față. De atunci, a rămas definitiv ziua de 14 septembrie ca sărbătoare a „Înălțării” sau „Arătării” Sfintei Cruci. Cu timpul, sărbătoarea principală de la 13 septembrie, adică aniversarea anuală a sfințirii bisericii lui Constantin, care prilejuise înălțarea solemnă a Sfintei Cruci, a rămas în umbră și, deși a fost celebrată prin slujba zilei care figurează încă în Mineiul ortodox pe septembrie (la ziua de 13), ea a rămas ca o simplă

înainte-prăznuire a sărbătorii Înălțării Crucii, de a doua zi (14 septembrie), pe care a trecut accentul principal. La aceasta s-a adăugat și amintirea aflării Sfintei Cruci, care se sărbătorea până atunci la date diferite: la unii în Vinerea Patimilor, la alții în Lunea Paștilor.

Cu toate că pelerina apuseană Egeria afirmă, în lucrarea ei Pelerinaj la Locurile Sfinte (secolul IV), că aflarea Crucii a avut loc în aceeași zi în care s-a sfințit biserica Sfântului Mormânt, adică la 13 septembrie, se pare că, la început, Aflarea Sfintei Cruci și Înălțarea Sfintei Cruci au fost sărbători separate și serbate la date diferite, așa cum, de altfel, le găsim încă până astăzi la unele popoare creștine. Astfel, pe când Înălțarea Sfintei Cruci se sărbătorește pretutindeni (inclusiv la catolici) la 14 septembrie, Aflarea Sfintei Cruci e sărbătorită în Biserica apuseană la 3 mai: Inventio Sanctae Crucis, sărbătoare care asociază cultul Crucii cu Festivitățile pascale, fiind la

origine aniversarea anuală a sfințirii bisericii Sfintei Cruci din Roma, zidită de Sfânta Elena în amintirea Crucii salvatoare, care se arătase pe cer fi ului ei. Aici, Sfânta Elena a adus apoi o parte din lemnul Sfânt al Crucii descoperite de ea, care se păstrează până acum. La abisinieni și în Biserica din Alexandria, Aflarea Crucii se serbează la 4 mai, iar la copti și la arabi la 6 martie. Ca o reminiscență a vechii sărbători a Aflării Sfintei Cruci (de la 6 martie), trebuie privită în calendarul ortodox de azi Duminica a treia din Păsesimi (Postul Paștelui), numită a Sfintei Cruci.

Fiind sărbătoare de origine palestiniană, la început Înălțarea Sfintei Cruci avea un caracter local. Serbarea ei era limitată la Ierusalim, unde se păstra lemnul Crucii Răstignirii, de la descoperirea lui până la 634 (635), când a fost dus la Constantinopol. Procesiunea solemnă, prin care se cinstea odinioară Sfânta Cruce în Cetatea Sfântă, s-a

păstrat, de altfel, acolo până astăzi în rândul slujbei din ziua de 14 septembrie. Cu timpul, sărbătoarea s-a întins și în părțile Constantinopolului (secolul V), unde ceremonialul ei a primit o nouă strălucire și dezvoltare, mai ales din secolul VII, de când Sfântul Lemn a fost adus de la Ierusalim la Constantinopol (634-635), generalizându-se treptat, prin secolul VI, în toată Biserica de Răsărit. În calendarul roman, sărbătoarea a fost introdusă de papa Sergheie I (687-701), care era antiohian de origine, iar în Biserica Armeană, Înălțarea Sfintei Cruci face parte dintre primele cinci sărbători mai mari și are dată variabilă, fiind sărbătorită în duminica cea mai apropiată de 14 septembrie (între 11-17 septembrie).

Spre deosebire de alte praznice împărătești, Înălțarea Sfintei Cruci se serbează cu post, pentru că ea ne aduce aminte de Patimile și moartea Mântuitorului.

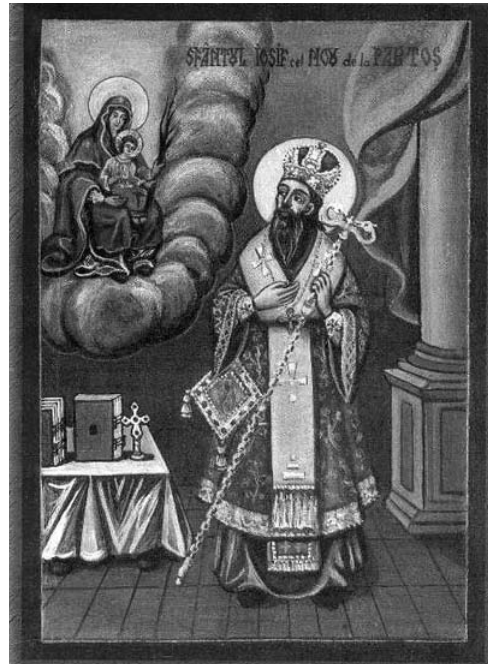
Pr. Adrian Stoian

Pomenirea celui între Sfinți Părintelui nostru Iosif cel Nou, mitropolitul Timișoarei și a tot Banatul, făcătorul de minuni

15/27 septembrie

Acest fericit părinte era din pământul Dalmației, născut la anul 1568 în orașul Ragusa, unde părinții săi, Ioan și Ecaterina, vlahi sau aromâni, se îndeletniceau cu negoțul pe mare, fiind cunoscuți de toți locuitorii acelei părți ca oameni cu frica lui Dumnezeu. Murindu-i tatăl, înecat cu corabia în apele Marii Adriatice, tânărul Iacob, cum se numea în mirenție, s-a mutat împreună cu maica sa în Ohrida, unde a și învățat carte mai multă vreme la Mănăstirea Maicii Domnului din acea cetate. Dorind să-și închine viața Domnului, a plecat apoi la Sf. Munte al Atosului, intrând în Mănăstirea Pantocratorului, unde s-a călugărit luând numele de Iosif. Până la vârsta patriarhală de 82 de ani a petrecut între viețuitorii Sfântului Munte, făcându-se pildă de adevărată trăire întru Hristos. Înfruntând cu puterea credinței primejdiiile și ostenelele de tot felul, alesul între cuvioși a crescut duhovnicește și a rodit bogat în fapte minunate.

În vremea aceea surpându-se stăpânirea creștinească din părțile Banatului, o dată cu venirea turcilor, Domnul n-a lăsat fără mângâiere și întărire pe credincioșii acestor meleaguri; ei din Sfântul Munte le-a hărăzit cărmuitor duhovnicesc pe vlădica Iosif, care prin alegerea și trimiterea sa de către Patriarhia Țarigradului trebuia să împodobească scaunul mitropolitan al Timișoarei. Deși

la vârstă înaintată, n-a precupețit osteneala purcederii la calea lungă ce-l ducea spre păstorii săi, care-l așteptau ca pe un sfânt ales al lui Dumnezeu, al cărui dar al facerii de minuni în tot locul era vestit.

Noul mitropolit a fost înscăunat la 20 iulie 1650, din acea zi cercetând cu o râvnă deosebită întregul ținut pus sub oblăduirea sa duhovnicescă, îndrumând lucrarea preoților, înviorând viața credincioșilor, reînnoind bisericile și mănăstirile

sau zidind altele noi, după trebuință. Pretutindeni pe unde a trecut, neputința se vindeca, viața se înnoia, credința se întărea, nădejdea creștea. Ostenindu-se ca un viteaz, s-a arătat biruitor în vâltoarea luptelor cu greutățile, mâna Domnului fiind cu el în toata vremea, ridicându-l mărturie tare și pavază neînfrântă drepte credințe și arătându-l strălucit prin faceri de bine, prin săvârșirea de minuni și prin neabătută dragoste față de toți oamenii.

La 1653, în al optzeci și cincilea an al vieții sale, s-a retras la sfânta Mănăstire a Partoșului, nu departe de cetatea Timișoarei, și aci a mai viețuit încă trei ani în rugăciune, post, faceri de bine și tămăduiri. Iar la praznicul Adormirii Maicii Domnului din anul mântuirii 1656 s-a mutat către Domnul, fiind îngropat în biserica mănăstirii. Mormântul său a devenit de atunci loc de cinstire și de rugăciune pentru credincioșii de pretutindeni. Mai apoi însă găsindu-se cu dreptate ca sfințele sale moaște să se așeze în chiar orașul în care a păstorit, spre mai mare cinstire și împlinirea cererilor de folos ale smeriților rugători, au fost strămutate cu mare alai în catedrala mitropolitană din Timișoara în anul 1956, la trei sute de ani de la moartea sa.

Și a lucrat sfântul și după moarte tot felul de minuni, întru slava adevăratului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Pomenirea Sfințelor Mucenițe și binebiruitoare fecioare: Pistis, Elpis și Agapis și a micii lor, Sofia

17/30 septembrie

Aceste sfințe au trăit în Italia, pe vremea împărăției lui Adrian (117-138).

Deci aducând pe Pistis, care era de doisprezece ani, și mărturisind ea pe Hristos, au bătut-o cu toioge, și i-au tăiat sânii, din care în loc de sânge a curs lapte, și după alte chinuri, i-au tăiat capul.

După aceea pe Elpis, care era de zece ani, au supus-o de asemenea la felurite chinuri, și la urmă, prin sabie și-a primit și ea moartea.

Tot așa a fost chinuită și Agapis, care avea nouă ani, și la urmă i-au tăiat capul.

Iar maica lor, Sofia, trei zile pe urmă plângând pe mormântul lor, și-a dat sufletul către Domnul.

IMPORTANT!

Stimați cititori!
De la 1 octombrie obiectul religia va fi inclus obligator în orarul lecțiilor, trebuie să știți că dacă doriți ca copiii d-voastră să studieze religia în școală, este necesar să scrieți o cerere pe numele directorului școlii unde învață copilul.

Dezbateri publice dintre ortodocși și bapțiști

Teologie.net anunță:

pe strada Ialoveni 2, în apropierea gării auto Sud-Vest.

Invităm creștinii ortodocși, evanghelici și pe toți cei interesați să participe la această întrunire.

Găsind o anumită deschidere spre dialog la pastorul baptist Vasile Filat, am hotărât împreună organizarea unui șir de dezbateri la subiecte care sunt abordate diferit de către creștinii ortodocși și cei evanghelici. Pentru prima dezbaterie publică am ales tema "Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție".

Dezbaterile vor avea un caracter teologic și științific, fiind menite să contribuie la o explicare și mărturisire deschisă a învățaturii de credință a fiecărei confesiuni la subiectul stabilit. (Rugăciuni comune între reprezentanții sau asistenții celor două confesiuni nu vor avea loc.) Regulamentul dezbaterilor a fost elaborat în comun de cele două confesiuni.

Întrunirea va avea loc în data de 30 septembrie 2010, la orele 18:00, în incinta Bisericii Baptiste "Golgota" care se află

REGULAMENTUL GENERAL

al dezbaterilor publice dintre ortodocși și bapțiști

Dezbaterile organizate între ortodocși și bapțiști au un caracter teologic și științific, fiind menite să contribuie la o explicare și mărturisire deschisă a învățaturii de credință a fiecărei confesiuni la un subiect stabilit. În acest sens, orice idee sau afirmație trebuie să fie argumentată teologic, iar după caz – și istoric, filologic etc. Rugăciuni comune între reprezentanții sau asistenții celor două confesiuni nu vor avea loc.

1. Pe parcursul întregii dezbateri se va vorbi doar la subiectul convenit, fără abateri. Dezbaterile vor fi organizate în trei reprize: a) câte un comunicat de maxim 30 de minute din partea fiecărei părți; b) dezbateri directe, la care fiecare parte adresează celeilalte părți câte 5 întrebări, cu răspunsuri de maxim 5 minute; c) întrebări din sală, cu specificarea confesiunii adresante – în total 30-40 minute. Ordinea începerii comunicatelor va fi stabilită prin tragere la sorți, urmând ca celelalte reprize să fie începute consecutiv de reprezentanții celeilalte părți. Între aceste reprize ale dezbaterii se pot organiza pauze nu mai mari de 10-15 minute.

2. Din partea fiecărei confesiuni vor fi câte 3 reprezentanți: unul de bază și alți doi secundanți. Întreaga discuție va fi dirijată și supravegheată de un moderator, care va fi din partea ortodocșilor în cazul în care dezbaterea va avea loc într-o încăpere aparținând bapțiștilor și invers. Moderatorul nu are dreptul să fie părțitor sau subiectiv în cronometrarea timpului sau în alte privințe și nu are dreptul să facă aprecieri sau să dea calificative reprezentanților vreunui cult. Cuvântul de început și de încheiere aparține moderatorului.

3. În cadrul dezbaterilor se vor accepta doar termenii "Biserica Ortodoxă" și "Biserica Baptistă" (ceea ce nu înseamnă neapărat recunoașterea reciprocă a statutului de „Biserică” în sensul dogmatic). Totodată nu se admite folosirea cuvântului „sectă” și a derivatelor ei. Adresarea față de clericii ortodocși se va face cu apelativele „preot / ieromonah” și „pastor / teolog” față de slujitorii Bisericii Baptiste.

4. Dezbaterile vor avea loc „pe picior de egalitate” și civilizat, fiecare având dreptul la opinie și replică, în limitele regulamentului. Pe parcursul discuțiilor fiecare parte își va respecta timpul alocat, neîntrerupându-l pe celălalt. Nu este admisă nici un fel de discriminare confesională sau personală și nu se admit ironizări sau atacuri directe sau indirecte la

adresa confesiunilor reprezentate sau la adresa persoanelor care reprezintă aceste confesiuni.

5. Deși dezbaterile nu au fost organizate de cultele oficiale (înregistrate în Republica Moldova) și nici reprezentanții nu sunt delegați oficiali ai acestora, fiecare vorbitor va prezenta doctrina oficială a confesiunii pe care o reprezintă, iar acolo unde își va expune un punct de vedere propriu, el va trebui să precizeze acest lucru.

6. Dezbaterile au caracter public și la ele pot participa asistenți din partea ambelor culte sau chiar a altor confesiuni (decât cele două), fără însă ca cei care asistă să aibă dreptul să se implice în discuții sau să întrerupă buna desfășurare a acestora.

Publicul va putea adresa întrebări scrise în ultima repriză a dezbaterilor, pe care moderatorul le va citi, iar reprezentanții vizați vor răspunde. Întrebările care nu sunt la subiectul discutat nu vor fi citite, la fel ca și cele care nu corespund prezentului regulament.

7. Asistenții tuturor cultelor prezente trebuie să se respecte reciproc, fiind interzisă orice acțiune sau instigare la ură și vrajbă inter-confesională sau interpersonală.

Cei care încalcă aceste principii vor fi dați afară din sală, iar după caz, vor fi pârâți în instanțele de judecată. Organizatorii vor supraveghea respectarea ordinii, iar dacă între asistenții cultelor vor apărea totuși careva disensiuni, organizatorii nu poartă răspundere pentru aceasta, ci fiecare individ poate fi tras la răspundere personal, conform legilor în vigoare.

8. Întrunirile vor putea fi înregistrate audio și video, iar difuzarea acestor înregistrări se va face doar integral, fără a tăia ceva din conținutul acestora (cu excepția unor „montări cosmetice”). Este permis și accesul presei, dar acestea au dreptul să facă doar interviuri sumare, fiind-le interzisă difuzarea unor înregistrări de durată a acestor dezbateri fără acordul comun a reprezentanților de bază din partea celor două confesiuni.

9. Prezentul regulament va fi făcut public în prealabil și va fi citit de moderator în fața întregului auditoriu, fiind obligatoriu pentru toți, în egală măsură. Regulamentul va rămâne valabil și pentru alte dezbateri de acest gen, iar la propunerea părților, el poate fi revizuit.

Sursa: www.teologie.net

FUMATUL–UN VICIU AL SECOLULUI XXI

Stau ades și mă gândesc
 Ce să fac, cum să cârlesc
 Ca fumatul să-l opresc,
 Să-l opresc să nu mai fie
 Că-i curată nebunie,
 Ce n-aș face, ce n-aș da
 De țigări să pot scăpa ...

Se spune că cel care a descoperit drogurile și țigările este cel mai mare dușman al omenirii. Nu putem să nu fim de acord cu această sentință.

Iată unele statistici: fumatul pasiv constă în inhalarea fumului de țigară de către nefumători. Fumul de țigară viciază mediul, în primul rând, iar în al doilea rând, doar 15 % din fumul de țigară e inhalat de cel care fumează și 85 % - de cei din jur.

Fumul de țigară conține particule fine de gaze, peste 4000 de substanțe, multe dintre ele fiind dăunătoare sănătății; cel puțin, 60 dintre ele sunt purtătoare de cancer. În gaze se conține, în primul rând, monoxidul de carbon și alte gaze otrăvitoare. Statistica demonstrează că 30% din toate decesele de cancer provin de la fumat: cancerul de plămâni, de trahee și bronhii – 90 %; cancerul la cavitatea bucală (gură, buze, limbă și faringe) – 92%; laringe – 84%; esofag – 78%.

Fumatul e unul dintre factorii ce provoacă și cancerul de pancreas. Iar cancerul de vezică urinară stimulează compoziții cancerigeni absorbiți din fum, aceștia fiind concentrați, apoi escortați prin urină. Prin urmare, vezica urinară este „scăldată” mereu într-o „baie” de substanțe cancerigene, sporind de 3 ori riscul de cancer vezical și cel la rinichi – (84%), precum și cancerul la stomac și col uterin.

O altă statistică spune că fumătorii, datorită fragilității imunitare cauzate de fumat, suferă de gripă de 3 ori mai mult ca nefumătorii.

Fumatul afectează sistemul imunitar pe mai multe căi:

- * leucocitoza (crește numărul globulelor albe);
- * limfocitoza (crește numărul limfocitelor);
- * modificarea echilibrului dintre diferite sub-seturi de limfocite;
- * scăderea numărului celulelor natural-kiler care au un rol important în apărarea organismului împotriva cancerului etc.

Studiile realizate mai arată că fumatul sporește riscul impotenței. Cercetările arată că 88% dintre fumători nu cunosc riscul de natură sexuală la care se expun. În scopul informării oamenilor despre aceasta, Uniunea Europeană are una dintre directivele ce dorește să le înfăptuiască pe viitor de a schimba emblemele de pe pachetele de țigări, insistând ca pe toate pachetele de țigări să fie imprimate inscripțiile:

„Fumatul dăunează grav sănătății dumneavoastră”;

„Atenție! Fumatul cauzează impotență”;

„Atenție! Fumatul distruge viața sexuală”.

Sper că informația adusă îi va pune pe gânduri pe fumători și îi va ajuta să scape de acest viciu distrugător al secolului XXI.

Nicolae SOCOLOVSKI,
 USM, Facultatea de Drept

POSTA REDACȚIEI

Cine sunt mormonii ?

Mormonismul este o mișcare neopăgână, apărută în prima jumătate a sec.XIX în America (1830), într-un mediu prielnic dezvoltării acestora, și se caracterizează printr-un puternic sincretism religios, de factură ocultă și cu înclinații milenariste (hiliaste), și care practică intens prozelitismul.

Josepf Smith, ca și alți întemeietori de noi „religii”, și-a folosit „abilitățile harismatice”, adică fanteziile sale juvenile pentru a-și convinge viitorii adepți că el este cel ales de divinitate să purifice pământul de rătăcirile religioase.Găsind mediu

prielnic în patria sa, SUA, el a întemeiat „Biserica sfinților ultimilor zile”, care a devenit cu timpul vizibilă, adică destul de numeroasă, astăzi numărând peste 10 mln. adepți, constituind cea de-a patra grupare religioasă din Statele Unite, având și un puternic bussines internațional cu un capital impresionant de peste 30 miliarde de dolari americani, căci fiecare membru contribuie cu cel puțin 10% din câștigul său la “pensia eternității”.

Mișcarea mormonă și-a făcut simțită prezența și în spațiul ex-

sovietic, după dezintegrarea Uniunii Sovietice în anii '90 ai sec. trecut, iar în teritoriul nostru acționează de câțiva ani, fără să fi avut prea mare succes, nefiind înregistrați măcar la Ministerul Cultelor din Republica Moldova.

Misionarii mormoni pot fi ușor deosebiți de alții prin faptul că arată întotdeauna la fel: pantaloni negri, cămașe albe, cravată modestă, cu o insignă agățată în piept, care-i identifică, și activează întotdeauna câte doi (de obicei tineri de 19-20 ani) încercându-și „norocul” racolării.

Sfințirea picturii Bisericii voievodale de la Mănăstirea Putna

15.08.2010, Putna - Noua pictură a bisericii Mănăstirii Putna a fost sfințită pe 15 august, în cursul dimineții. Slujba a fost oficiată de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel împreună cu 10 Ierarhi, în prezența a 5.000 mii de credincioși care au venit din toate zonele țării. După slujba de sfințire Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române a ținut un scurt cuvânt în care a vorbit despre importanța evenimentului. Preafericirea Sa a început prin a mulțumi lui Dumnezeu: "Mulțumim lui Dumnezeu că ne-a ajutat să sfințim pictura acestei Biserici. Dăm slavă lui Dumnezeu căci după 9 ani de lucrare iată, cu prilejul hramului mare al acestei biserici în care se află mormântul Sfântului Voievod Ștefan cel Mare s-a săvârșit sfințirea noii picturi."

"Este o zi de mare bucurie pentru mănăstire, dar și pentru toată suflarea românească și pentru toți creștinii care au evlavie față de Sfântul Voievod Ștefan cel Mare, apărător al întregii creștinătăți în timpul secolului al XV-lea și model de dragoste față de Biserica. Ne aflăm acum într-o Biserica luminată de pictură așa cum a fost ea atunci când s-a zidit, dar din cauza vremilor neprielnice și din cauza

năvălirilor unor popoare străine biserica de origine a fost dărâmată. Apoi ea a fost rezidită de către domnitorii Vasile Lupu și Gheorghe Ștefan și lucrările s-au încheiat în timpul domnitorului Dabija Vodă. Deci, între anii 1653-1662 această biserică a fost rezidită, dar nu a mai fost repictată și iată au trecut peste 350 de ani de când nu mai avea pictură. Acum, Dumnezeu a dorit ca în vremuri de libertate să folosim libertatea spre slava lui Dumnezeu prin ridicarea de noi lăcașuri de cult, prin restaurarea celor vechi și să folosim libertatea și pentru împodobirea Bisericii cu pictură", a adăugat Întâistătorul Bisericii Ortodoxe Române.

Patriarhul României a subliniat importanța acestui eveniment: "Cât de mare este această zi pentru noi, deoarece vedem Biserica așa cum a dorit-o Sfântul Voievod Ștefan cel Mare. Desigur, cea originală era pictată și în exterior ca și Mănăstirea Voroneț. Nu proorocim nimic, dar nici nu ne-am întrista dacă am vedea-o într-o zi pictată și în exterior ca să fie imaginea Bisericii din timpul lui Ștefan cel Mare despre care s-a spus că era mai mult aur decât zugrăveală."

Sursa: Basilica.ro

La Mănăstirea Antim din București a avut loc slujba de pomenire pentru părintele arhimandrit Sofian Boghiu

Stanciu, fost stareț al Mănăstirii Antim din București.

Părintele Sofian Boghiu a trecut la cele veșnice pe 14 septembrie 2002 și a fost înmormântat, conform voinței sale, la Mănăstirea Căldărușani din județul Ilfov.

Sute de credincioși au participat pe data de 11 septembrie, la slujba de pomenire pentru Părintele Arhimandrit Sofian Boghiu, de la a cărei trecere la Domnul se împlinesc 8 ani. Slujba a avut loc la Mănăstirea Antim din Capitală.

Supranumit „Apostolul Bucureștilor”, părintele Sofian Boghiu a îndrumat viețile a mii de credincioși. Originar din Basarabia, a intrat în monahism în 1937, la vârsta de 25 de ani.

A fost unul dintre participanții cei mai cunoscuți la întâlnirile culturalo-duhovnicești ale mișcării „Rugul Aprins” de la Mănăstirea Antim, fapt care i-a atras ani grei de închisoare în temnițele comuniste. A condus, ca stareț, Mănăstirea Antim, între anii 1950-1954 și după eliberarea din 1964 până la sfârșitul vieții.

„Încă din timpul vieții sale părintele Sofian era numit de către obștea Mănăstirii Antim, un părinte al păcii, un duhovnic al rugăciunii și un îndemnător al dragostei unuia față de celălalt, al nejudicării aproapelui. Pentru credincioșii din București era numit 'duhovnicul Bucureștiului' pentru că îndemna pe toți credincioșii în aceeași măsură ca și pe noi, să nu judecăm aproapele, să avem întotdeauna inima deschisă pentru a ajuta pe semenul nostru pentru că rugăciunea trebuie să aibă rezultatul faptei spre folosul aproapelui nostru. Părintele Sofian a avut o dragoste deosebită față de Sfânta Mănăstire Antim. Pe noi cei care eram în obștea mănăstirii ne-a îndemnat să slujim cu dragoste și smerenie, ne-a îndemnat să împodobim slujbele cu cântări duhovnicești și să avem tot timpul atenția convenită și îndreptată spre Hristos cu rugăciune și cu evlavie slujbelor săvârșite la mănăstire”, a spus părintele protosinghel, Vicențiu Oboroceanu.

„Părintele Sofian a fost un om de carte și de arte, agonisind în sine dragostea pentru frumosul dumnezeiesc. De aceea, este un părinte filocalic, un părinte care a trăit mai întâi în sine învățăturile filocaliei, ale iubirii frumuseții dumnezeiești și pe acestea ni le-a dăruit și nouă prin sfaturi și prin exemplul viu”, a spus părintele arhim. Mihail

Alecsandri, dedicație specială pentru Pușkin

Monumentul lui Pușkin din grădina publică Ștefan cel Mare mi-a stat în cale multă vreme. Mereu am considerat că acest parc, așa cum este el național, e firesc să găzduiască monumente ale personalităților culturale naționale, adică românești. Și chiar dacă ar fi găzduite alte monumente decât cele ale românilor, cel puțin m-aș fi așteptat ca acestora să li se rezerve cele mai importante locuri. Dar nu – chiar lângă fântâna centrală, în mijlocul unei mici grădini cu flori, stă cocoțat bustul inscripționat rusește al poetului rus, unic, irepetabil și în mod obligatoriu admirat de toți trecătorii (mă referam la bust, nu la cel reprezentat). M-aș fi așteptat mai curând, dacă tot suntem un stat cu popor majoritar latin, european, cu vechi legături în Europa de vest, să avem și noi un Vergiliu, un Homer, un Shakespeare, un Racine, un Byron și mulți alții, ridicăți pe socluri în parcul nostru central. Dar nu – Pușkin e special pentru că e rus, e apropiat de noi, ne-a vizitat țara și „ne-a cântat meleagurile”. Acest fel de replici auzeam când mă exprimam împotriva situării monumentului chiar în acel loc.

Ei bine, dacă tot veni vorba de Pușkin și Basarabia, vă voi prezenta câteva citate din marele „prieten al românilor moldoveni”, cel care „ne-a onorat pământul prin faptul că l-a călcat în picioare”. Menționez că am utilizat ca sursă cartea istoricului Ion Iachim – Istoria expansionistă a Rusiei, editura Opera Magna.

Sunt bine-cunoscute aventurile și viața ușoară cărora se dedase rusul în compania unei tabere de țigani nomazi de care a dat acesta în zona satului Dolna, unde, aproape, i se oferise conacul boierului moldovean Ralli, la 1821. Anume această perioadă l-a determinat să scrie poemul Țigani prin intermediul căruia s-a avut grijă ca în toată uniunea să se propage mesajul greșit conform căruia moldovenii sunt de fapt niște țigani nomazi. Cine să fie de vină, altul decât însuși poetul, că firea sa nu i-a permis să vadă altceva în Basarabia decât țigani cu modul lor de viață specific?

Așadar, Pușkin scria într-o epistolă către Baratanski:

Sia pustinaia strana
Sveașcena dlea duși poata:
Ona Derjavinâm vospeta
I slavoi russkoiu polna.

Adică, această țară pustie e sfântă pentru sufletul de poet pentru că a fost cântată de Derjavin și-i aureolată de slava rusească.

După cum se poate observa, nu specificul culturii locale l-a fascinat pe Pușkin, ci tot amprenta pe care și-a imaginat el că a lăsat-o imperiul țarist asupra noastră.

Șovinismul velicorus al poetului s-a manifestat deplin și prin următoarele versuri:

Sredi neistovâh țaganoc
Ia cac Orfei sredi vachanoc,
V crugu cochetoc moldovanoc
Pojalui bog mejdu bolvanoc.
Zato mej grustnâh moldovan –
Ne dani v ovraghe livinom,
Vernee lev mej obezian –
Ia cac arabschii „Arzaman”
V smirennom tabune oslinom.

Pe scurt, Pușkin se vede pe sine, între moldovencele cochete, aidoma unui zeu printre imbecile, iar printre moldovenii triști el e aidoma unui leu printre maimuțe, ori aidoma unui armăsar arab într-o herghelie smerită de măgari. „O krasa moldavskih dur”, se exprima într-o altă operă rusul. Nimic nou...

Peste un anumit timp, versurile de mai sus au ajuns și la regele poeziei românești, Vasile Alecsandri, care i-a răspuns pe măsură, după cum urmează:

Fiind mai negru ca țigani,
Ce-ai tot cerșit la noi cu anii?
Tu, cel primit cu dor de sus,
Nici bogdaproste nu ne-ai spus.
Cu dar de pâine și de sare,
Cu vin din valea noastră mare
Te-am ospătat, dar tu în zori,
Râzând, te-ai scârnăvit în flori.
Apoi prin codri de milenii
Ai tot umblat, râzând alene,
Ei, vezi, atunci pun mâna-n foc:
Tu n-ai fost cal arab, ci porc!

Consider că orice comentariu este de prisos...

Blogul lui Tudor Cojocaru

Eparhia de Tiraspol și Dubăsari – 15 ani de la înființare

Catedrala episcopală din or. Tiraspol a găzduit soborul de arhierii veniți la serbarea celor 15 ani de la înființarea Episcopiei de Tiraspol și Dubăsari. 18 ierarhi au venit la evenimentul aniversar: ÎPS Mitropolit Vladimir, dimpreună cu toți arhierii din cuprinsul Mitropoliei Moldovei, ÎPS Arhiepiscop Augustin de Lvov și Galici, ÎPS Arhiepiscop Simeon de Vinița și Moghiliov-Podolsk, PS Nikodim de Vladimir-Volânsk și Kovel, PS Iosif de Zaporojie și Melitopol, PS Aleksii de Belgorod-Dnestrovsk (Ucraina), ÎPS Mitropolit Dometian de Vidin (Bulgaria), PS Sionie, vicar de Vidin, ÎPS Arhiepiscop Iacov de Białystok și Gdańsk (Polonia), ÎPS Arhiepiscop Nifon de Filipopolis, reprezentantul Patriarhiei Antiohiei la Moscova, ÎPS Mitropolit Grigori de Poti (Georgia), precum și un grup de ierarhi eleni: ÎPS Mitropolit Pantelimon de Veria, ÎPS Arhiepiscop Vasile de Elason, ÎPS Arhiepiscop Pavel de Serbia și Kozani.

Sfânta Liturghie a fost condusă de către Mitropolitul Vladimir, care a venit cu cele mai alese cuvinte de felicitare pentru clerul și credincioșii din cadrul eparhiei. Totodată, a fost felicitat și episcopul-eparhiot PS Sava, care și-a serbat 15 ani din ziua hirotoniei. Drept recunoștință și apreciere Mitropolitul Vladimir i-a înmănat PS Sava Ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”. În predica rostită ÎPS Vladimir a menționat pașii parcurși în organizarea și cărmuirea Eparhiei de Tiraspol și Dubăsari, mulțumindu-

le slujitorilor și oamenilor de bună credință care muncesc pentru prosperarea duhovnicească a acestui pământ ortodox. De asemenea, au fost apreciate eforturile depuse de către fostul ierarh ÎPS Arhiepiscop Iustinian, dar și a nou-numitului episcop PS Sava.

Actualmente Eparhia de Tiraspol și Dubăsari are 85 de parohi, 2 mănăstiri și 16 capele. Activează o Școală eparhială în or. Tighina, precum și mai multe centre sociale și frații.

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE, DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 59

“ESHATOLOGIA”

UN CER NOU ȘI UN PĂMÂNT NOU, SAU DESPRE CE VA FI DUPĂ SFÂRȘITUL LUMII

(Începutul în nr. 08 (229), 2010)

JUDECATA OBȘTEASCĂ SAU UNIVERSALĂ

va avea următoarele caracteristici: va fi *universală, solemnă, publică, dreaptă, supremă, definitivă, supremă și înfricoșătoare*.

Judecata de pe urmă va fi universală,

deoarece ei vor fi supuse absolut toți oamenii din toate locurile și din toate timpurile. Ea se deosebește de cea particulară nu numai prin faptul că la aceasta se vor prezenta toți oamenii în trup, ci și aceea că acum se vor descoperi și consecințele pe care le-au avut asupra contemporanilor sau urmașilor faptele bune sau rele ale oamenilor. La această judecată vor fi supuse și duhurile necurate (*II Petru 2, 4*). Pentru îngeri, care, deși sunt ființe spirituale superioare oamenilor, nu posedă atotștiință, judecata va însemna și o descoperire a planului dumnezeiesc cu privire la lume, așteptată de ei cu frică și cu cutremur. Sfinții nu vor fi propriu-zis judecați, căci Mântuitorul zice: „Cel ce ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis pe Mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață” (*Ioan 5, 24*). Prezența lor la judecată va fi formală. Potrivit sentinței Dreptului Judecător, Apostolii de asemenea vor fi judecați formal (bineînțeles afară de Iuda), ei fiind prezenți la judecată ca unii care se bucură de o deosebită cinste din partea Mântuitorului (*Matei 19, 28; Luca 22, 30*).

În ce privește afirmația Sfântului Apostol Pavel că îngerii vor fi judecați de oameni (*I Cor. 6, 3*), după părerea unor teologi, ea se referă, probabil, la faptul că unii dintre îngeri, pe care Mântuitorul îi va afla că nu și-au îndeplinit slujba de a îndemna pe oamenii dați în grija lor să facă binele și să evite răul, vor primi o apreciere mai puțin laudabilă din partea sfinților și dreptilor. După alții însă, cele spuse de Sfântul Pavel se referă la judecata îngerilor răi, de care vorbește și Sfântul Petru (*II Petru 2, 4*).

Judecata universală va fi solemnă,

deoarece Mântuitorul Hristos, șezând pe scaunul mării Sale, înconjurat de îngeri, apostoli și de sfinți, va reprezenta cea mai înaltă autoritate judecătorească, în drept să hotărască soarta definitivă a tuturor oamenilor - fie drepti, fie păcătoși. Faptul că toți cei prezenți acolo simt că această instanță pecetluiește soarta tuturor oamenilor pentru veșnicie, fără posibilitate de schimbare, conferă o măreție deosebită momentului, înfățișarea și autoritatea Judecătorului sunt atât de impunătoare și impresionante, încât „de fața lui a fugit tot pământul și toi cerul și loc nu s-a aflat lor” (*Apoc. 20, 11*). Vorbind de solemnitatea acestei judecăți, proorocul Daniel zice: „...un rău de foc ce curge înaintea Judecătorului” (*Dan. 9, 10*), iar psalmistul spune: „Strălucit-au fulgerele Lui lumii și s-a clătinat pământul... vestit-au cerurile dreptatea Lui și au văzut noroadele slava Lui” (*Ps. 96, 4-6*).

Judecata universală va fi publică,

ceea ce înseamnă că ea va decurge în fața tuturor. Vorbind despre aceasta, Sfântul Maxim Mărturisitorul spune: „iar pe lângă aceștia, toată zidirea cea cerească și cea pământescă, câtă e în îngeri și în puterile mai presus de îngeri și câtă e în oameni, stă de față cu cutremur, așteptând înfricoșata descoperire a judecății dumnezeiești. De către toți aceștia se vor citi faptele noastre ale tuturor și se va face dezgolirea celor ascunse, când toți își vor cunoaște reciproc păcatele, cum își citește fiecare fără greșală cartea conștiinței sale”.

Judecata va fi dreaptă

Deoarece cel ce face judecata este Judecătorul cel drept (*II Tim. 4, 8*), judecata Căruia este dreaptă (*Ioan 5, 30*), fiindcă Acela cunoaște nu numai faptele, ci și gândurile cele mai ascunse ale oamenilor (*Rom. 2, 16*), sentința acestui Judecător va fi cu adevărat dreaptă, iar criteriul după care se va face judecata va fi împlinirea sau

neîmplinirea faptelor iubirii față de aproapele (*Matei 25, 35 și urm.*). Ea va fi dreaptă și pentru faptul că fiecare om va fi judecat potrivit cu legea după care a trăit pe pământ: păgânii după legea morală naturală (*Rom. 2, 14-16*), evreii după legea mozaică (*Rom. 2, 12*), iar creștinii după legea evanghelică.

Judecata va fi definitivă

Sentința dată de dreptul Judecător va fi definitivă și veșnică, împotriva ei cel judecat nu va putea face apel, ea rămânând valabilă pentru veșnicie, întrucât însăși conștiința fiecăruia va înregistra dreptatea hotărârii.

Această judecată va fi supremă,

deoarece ea va fi făcută de Judecătorul Suprem, Cel care judecă având de la Tatăl „Toată puterea în cer și pe pământ” (*Matei 28, 18*).

În sfârșit, această judecată este înfricoșătoare

pentru toți cei ce participă la ea: pentru îngeri, pentru drepti și pentru păcătoși. Pentru îngeri, fiindcă prin ea li se face o descoperire a planului lui Dumnezeu cu privire la lume, așteptată de ei cu frică și cu cutremur. Pentru cei drepti, fiindcă nimeni nu poate fi sigur că va putea da un „răspuns bun”, iar pentru păcătoși, fiindcă sunt deplin conștienți și se cutremură de soarta ce-i așteaptă.

Procedura acestei judecăți va fi cu totul deosebită de cea a judecăților omenești. Fiind atotștiutor, dreptul Judecător nu va lua interogatorii, nu va asculta martori, nu va cere dovezi, deoarece El cunoaște totul. Cei judecați, de asemenea își vor privi întreg trecutul ca într-o oglindă sau ca într-o carte deschisă, cunoscând astfel tot ce au făcut sau n-au făcut în viața pământească, iar acest trecut va fi cunoscut tuturor celor prezenți, după cum și cel judecat va cunoaște trecutul tuturor celor judecați.

Mântuitorul Hristos, dreptul Judecător, va despărți pe cei buni de cei răi „precum desparte păstorul oile de capre” (*Matei 25, 32*), iar după pronunțarea sentinței, dreptii vor merge în fericirea veșnică, iar păcătoșii în osânda veșnică (*Matei 25 46*).

„Cărțile” în care sunt scrise faptele oamenilor, despre care vorbește Sfânta Scriptură (*Dan. 7, 10; Apoc. 20, 12; Filip. 4, 3*) au fost înțelese de Sfinții Părinți ca o exprimare figurată a adevărului că la această judecată totul va fi cunoscut și descoperit. După dogmatistul ortodox Silvestru de Canev, Sfinții Părinți au înțeles prin „cărțile deschise” că „toate faptele și gândurile oamenilor vor fi înfățișate în așa lumină de Judecătorul cel atotputernic, atotvăzător și atotștiutor și cercetat cu atâta pătrundere, încât nu numai îngerii, care vor lua parte la judecată ca martori, ci chiar și cei ce se vor judeca vor vedea perfect de lămurit tot ceea ce au făcut și vor recunoaște negrița dreptate a Judecății și sentinței lui Hristos”.

Locul judecății va fi pământul transformat, unde au trăit oamenii până a nu-și schimba chipul și unde Fiul lui Dumnezeu a fost batjocorit și umilit, pentru că acum tot acolo să fie preamărit și preînălțat.

Odată cu judecata universală încetează împărăția harului și începe împărăția mării Fiului lui Dumnezeu (*Apoc. 11, 15*), Căruia Tatăl I-a supus toate, iar Fiul însuși se va supune Celui ce I-a supus toate, „spre a fi Dumnezeu totul în toate” (*I Cor. 15, 28*).

MILENISMUL SAU MILENARISMUL

Deși între Parusia Domnului și judecata obștească va trece foarte puțin timp, încă în antichitate unii eretici au „calculat” că între aceste două evenimente va dura un interval de timp de o mie de ani. După ce Mântuitorul va veni pe pământ a doua oară, va nimici pe diavolul, va învia pe cei drepti și va întemeia o nouă împărăție, în care va domni cu cei drepti o mie de ani. La sfârșitul acestui timp, vor învia și ceilalți morți, după care va urma judecata universală. Această învățătură poartă numele de milenism, milenarism sau hiliarism de la cuvântul grecesc χιλιον – o mie.

Sub aspectul unui milenarism vulgar, care învăța că la a doua Sa venire, Hristos va restabili Ierusalimul

în toată măreția lui, va reintroduce legea mozaică, iar dreptii se vor bucura de toate plăcerile pământești, această învățătură a fost profesată de ereticul Cerint, de ebioniți, montaniști, apolinariști și alții. Sub aspect spiritual, milenismul a fost acceptat chiar de unii Părinți și scriitori bisericești, ca: Papia, Iustin Martirul, Irineu, Ipolit, Tertulian, Lactanțiu și alții. În antichitate, milenismul a fost combătut de presbiterul Caius din Roma, de Origen, Dionisie de Alexandria și alții. Prin veacul al IV-lea el a dispărut, dar a reapărut la unele secte, iar în zilele noastre este predicat cu vigoare de unele denominațiuni creștine și de studenții în Biblie (mileniștii, Martorii lui Iehova) și alții.

Drept temei scripturistic pentru învățatura lor, mileniștii folosesc Capitolul 20 din Apocalipsă, unde se vorbește de împărăția de o mie de ani (v. 4 și v. 6), pe care însă îl interpretează literal. Dar procedând astfel, ei vin în contradicție cu alte texte din Sfânta Scriptură, deoarece Apocalipsă e o carte profetică și nu poate fi interpretată nicidecum în acest sens, căci în cazul acesta se nesocotește învățătura Sfintei Scripturi în ansamblul ei. În special, învățătura milenistă este greșită din următoarele motive:

Afirmația că vor fi două învieri ale morților, la o distanță de o mie de ani una de alta, n-are nici un temei, deoarece în Sfânta Scriptură, peste tot unde se vorbește de învierea morților, se spune că toți morții vor învia deodată, cei ce au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele, spre învierea osândirii (*Matei 22, 30; Marcu 12, 25; Luca 20, 35; Filip. 3, 11; I Cor. 15, 23; I Tes. 4, 17; Ioan 5, 28—29*).

A doua venire a Domnului va fi urmată îndată de judecata universală,

deci între Parusie și judecata universală nu va trece un timp de o mie de ani (*Matei 25, 30 și urm.*).

Luând în considerare expresiile din Apocalipsă 20, 5-6 de întâia înviere și moartea a doua, în mod logic trebuie să admitem că există și învierea a doua și moartea întâi; așadar, există două morți și două învieri, învierea întâi este renașterea sau învierea omului, prin Botez, la o nouă viață, iar învierea a doua este învierea cea de obște, sau generală. De asemenea, moartea întâi este moartea trupestă, iar moartea a doua este osânda veșnică; împărăția de o mie de ani de care se vorbește în Apocalipsă este identică cu împărăția cerurilor, împărăția lui Dumnezeu sau împărăția lui Hristos (*Matei 3, 2; Efes. 5, 5; Colos. 1, 13; II Tim. 4, 1; Apoc. 12, 10*), căreia Mântuitorul i-a pus temelia și care a crescut și s-a dezvoltat, precum rezultă din numeroase parabole. În această împărăție domnește Hristos, iar intrarea în ea se face prin Taina Botezului, prin care cel botezat învie la o viață nouă. Așadar, învierea cea dintâi despre care vorbește Apocalipsa înseamnă renașterea prin Taina Botezului, a celor ce erau morți sufletește, care au înviat la o nouă viață, cu ei Mântuitorul având să domnească până la sfârșitul veacurilor.

Deci împărăția de o mie de ani a lui Hristos de care vorbește Apocalipsa este identică cu împărăția lui Hristos sau a harului, întemeiată de El pe pământ, care va dura până la a doua Sa venire.

Durata împărăției lui Hristos de care vorbește Apocalipsa e precizată ca având o mie de ani. Dar acest număr, mai ales într-o carte profetică, nu trebuie înțeles aritmetic, ci simbolic, însemnând o perioadă îndelungată de timp. Unii exegeți (ca, bunăoară, profesorul Dr. Vasile Gheorghiu) traduc termenul Hilion cu mii de ani, adică împărăția de mii de ani, ceea ce redă mai exact sensul acestui text.

Însă mileniștii nu se mulțumesc cu atât, ci susțin că data începutului mileniului poate fi stabilită. De aceea, ei s-au hazardat să fixeze acest început prin calcule de-a dreptul puerile și ridicole, aceasta însemnând totodată și o precizare a datei venirii a doua a Domnului, care nicidecum nu poate fi cunoscută. Toate datele stabilite de ei s-au dovedit iluzorii, încât în cele din urmă mulți dintre ei, după eșecurile suferite, au renunțat să mai stabilească data, despre care Mântuitorul a spus că nimeni nu o cunoaște: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl (*Matei 24, 36*).

Dr. Nicolae Fuștei

Binecuvântarea începerii lucrărilor la Catedrala Mântuirii Neamului

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române a binecuvântat pe data de 3 septembrie, începerea lucrărilor de construire a Catedralei Mântuirii Neamului. Evenimentul s-a desfășurat pe locul unde va fi ridicat edificiul, în apropiere de Casa Poporului. La ceremonie au participat membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, membrii Adunării Naționale Bisericești, membrii Consiliului Național Bisericesc, oameni de cultură, reprezentanți ai autorităților și mai mulți credincioși.

În cuvântul său, PF Daniel a prezentat câteva caracteristici ale viitoarei Catedrale: "Catedrala Mântuirii Neamului are un mesaj și anume, mesajul Învierii. Această Catedrală care are în componența turlilor, în număr de opt, ideea de Înviere, de făclii de Înviere. Fiecare turlă are semnificația unei făclii de Înviere. Și sunt opt pentru că opt este ziua veșniciei și ziua Învierii. Turla a opta este Turla Pantocrator, turla centrală. De ce am dorit ca această Catedrală să poarte deasupra ei un mănunchi de lumânări de Înviere pentru că în apropiere aici au existat cinci Biserici. Trei au fost demolate, deci ucise, și două au fost răstignite prin translare. În amintirea acestor Biserici care au fost răstignite sau ucise noi dorim să avem o Biserică mai mare care le cuprinde pe toate ca un simbol al Învierii celor vechi sub o formă nouă adunată în Biserică. Deci, această Catedrală care are forma de cruce latină cu un braț mai lung, care simbolizează procesiunea pelerinilor spre Altar, înaintarea noastră treptată spre Împărăția lui Dumnezeu simbolizată de Sfântul Altar este una românească, o sinteză inspirată din cele mai frumoase catedrale din țară, mai ales de la Timișoara și din alte părți ale țării, dar și din București, unele elemente sunt de aici, altele din Moldova, altele din nordul Transilvaniei, precum și o sinteză între stilul bizantin care se vede în interiorul Catedralei și exprimarea externă a stilului occidental într-o vreme în care peste 4 milioane de români ortodocși se află plecați la studii sau pentru muncă în Europa Occidentală, în Canada, Statele Unite ale Americii și chiar în Australia și Noua Zeelandă, unde avem o eparhie nouă ortodoxă română. Deci, această catedrală simbol a adunării în comuniune a românilor din țară și din străinătate este o catedrală care are ca funcție mai întâi rugăciunea comună."

Liderul BOR a mai explicat: "Catedrala este o necesitate practică ținând seama de numărul mare aproape șazeci de ierarhi ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române care nu încap mai mult de doisprezece în Altarul Catedralei actuale de pe Dealul Mitropoliei. Deci, este o necesitate practică. În al doilea rând este un simbol al răstignirii și învierii noastre în istorie. E vorba de o catedrală care nu e nici mare nici mică, este de zece ori mai mică decât Casa Poporului de alături, dar suficient de mare pentru a aduna clerul și credincioșii laolaltă în interiorul Bisericii. Nu așa cum se întâmplă acum clerul rămâne în Biserică și credincioșii rămân în afara locașului de cult." Iar legat de contextul economic actual, Patriarhul a susținut: "Noi, în timpul acestei perioade care pare o perioadă de încercare, de criză economică, trebuie să aducem semne de speranță. Construirea unei biserici este un semn de speranță, este un semn de mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru că am supraviețuit încercărilor și o rugăciune de cerere către Dumnezeu să ne ajute să trecem prin greutăți astfel încât situația de astăzi seamănă cu toate situațiile din istorie când au fost construite cele mai frumoase Mănăstiri și Biserici. După fiecare război când țara a fost prădată, în mare parte arsă, pârjolită de năvălitori Ștefan cel Mare a construit o biserică. Chiar și atunci când a pierdut o luptă a construit o biserică în semn de pocăință. Când câștiga o victorie spunea 'cu ajutorul Preamilostivului și Atotputernicului Dumnezeu am biruit'. Iar când pierdea o luptă, s-a întâmpnat aceasta de două ori, foarte rar, spunea 'pentru că păcatele noastre au biruit dușmanii'. Noi ne punem nădejdea în Dumnezeu și când ne merge bine și când trecem prin greutăți."

Sursa: Basilica.ro

Biserica Ortodoxă din Georgia va transmite pământurile sale poporului

Biserica Ortodoxă din Georgia va transmite pământurile sale poporului. Pe câteva mii de hectare care aparțin bisericii vor fi construite sate moderne. În aceste sate vor fi ridicate biserici, școli, locuri de odihnă, a declarat Patriarhul Ilie al II-lea, Catholicosul Georgiei.

Potrivit lui, tot mai multe regiuni ale țării cu pământuri fertile se depopulează, deoarece oamenii pleacă în oraș în căutare de lucru. Biserica din Georgia este îngrijorată de această situație. Patriarhul a declarat că ideea unui transfer de teren către stat a fost deja discutată cu președintele Saakașvili, iar în urma acestor discuții a găsit sprijin din partea Guvernului.

Patriarhul consideră că în aceste sate ar trebui să locuiască tinerii, pentru a redresa situația demografică a Georgiei.

Patriarhul Kiril cere recunoașterea Bisericii Ruse în Irlanda

10.09.2010, Moscova - La întâlnirea cu președintele Irlandei, Mary McAlleese,

Patriarhului Kiril al Moscovei și al Întregii Rusii a cerut schimbarea statutului Bisericii Ortodoxe Ruse în Irlanda, astfel încât să fie recunoscută ca Biserică, și nu ca o organizație caritabilă, cum figurează acum, informează astăzi agenția Interfax, citându-l pe pr. Georgy Zavershinsky.

"Sanctitatea Sa Patriarhul a vorbit cu președintele Irlandei și a ridicat problema înregistrării Bisericii Ortodoxe Ruse asemenea Bisericii Romano-Catolice din Irlanda. Este o problemă foarte importantă", a declarat pr. Zavershinsky, conducătorul serviciului de comunicații al sectorului de relații externe ale Patriarhiei. El a explicat că parohiile Bisericii Ortodoxe Ruse apar înregistrate în multe țări occidentale ca organizații caritabile, așa cum se practică și cu alte comunități religioase, precum și cu secte. Biserica Rusă e așa înregistrată în Irlanda și în Marea Britanie.

Președintele Irlandei a promis să conducă consultările bilaterale pentru discutarea acestei probleme la nivel de miniștri, sau chiar de prim-miniștri dacă este nevoie. "E un moment important, după cum știu eu existând puține precedente între țările din Occident", a subliniat pr. Zavershinsky. Astăzi Biserica Ortodoxă Rusă are cinci parohii și aproximativ 1.500 de credincioși în Irlanda.

www.mospat.ru

Creștere îngrijorătoare în Olanda a cazurilor de eutanazie

14.08.2010, Roma - Potrivit mass-media olandeze, care preiau un raport oficial, cazurile de eutanazie au crescut în 2010 cu 13% comparativ cu anul precedent. În plus, raportul subliniază că 9 medici nu au respectat legea privind eutanasia, care cere să se asigure că pacienții au optat pentru această practică în mod autonom și după ce au fost informați în mod adecvat. Redacția centrală a Radio Vatican l-a contactat pe prof. Lucio Romano, președintele asociației italiene "Scienza e Vita": "Este semnul tangibil al unei derive care provine din ratificarea, la nivel legislativ, a testamentului biologic, a formei prin care se dispune de viața proprie și se stabilește participarea medicilor la formele de eutanazie activă".

Referitor la faptul că 9 medici nu au respectat legea privind eutanasia, prof. Lucio Romano a precizat: "Un pacient care este lăsat complet singur, care nu mai are nici o relație de apropiere, de proximitate, de asistență în ce privește familia și societatea, mă întreb în ce măsură poate face o alegere de acest gen în mod autonom. Cu alte cuvinte, el nu poate decât să ia o decizie 'autonomă', în sensul unei totale singurătăți, ceea ce contrazice, de fapt, fundamentul relației dintre medic și pacient".

Cazurile de eutanazie din Olanda în 2009 au ajuns la 2636, reprezentând 2% din totalul decesurilor la nivel național. "Ne aflăm în fața unui procentaj care este într-adevăr înspăimântător. Drept care, trebuie să spun că este binevenită o luare de poziție care să se opună total la ceea ce este considerat un model, așa numitul model Olanda, care în ultimul timp este văzut ca o formă de civilizație asistențială. Nu este un model absolut, ci cel mult un model negativ. Pe de altă parte, este binevenită dezbaterea cu privire la legea eutanaziei care nu numai să garanteze sănătatea pacientului, apropierea, asistența și responsabilizarea, ci nici să nu cuprindă forme de eutanazie prezentate printr-un limbaj înșelător".

Sursa: Radio Vatican

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2011

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

<p><i>curierul ortodox</i> Publicație în limba română Indice de abonare: 22034</p>	<p>Adresa redacției "Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1 MD-2060 Moldova (Rep) Tel. 77-25-33; 77-24-44 http://www.geocities.com/cortodox fustei_nicolae@yahoo.com</p>	<p>REDAȚIA Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef, Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil, Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic</p>	<p>Tipografia "Prag" str. Spicului 94, Chișinău Tirajul: 800 Comanda: 1648</p>
--	--	---	--